

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Canones Directivi Confraternitatis Sacerdotum Bonae Voluntatis, Sub Invocatione Domini Nostri Jesu Christi in Cruce morientis

Dirckinck, Johann

Coloniae, Anno 1709

VD18 12518239

Canon V. De crebra Confessione & Sacrificio quotidiano.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51869](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51869)

ite æternâ veritate: *Beati misericordes,
quoniam ipsi misericordiam consequen-
tur Matth. 5.*

CANON V.

Exemplo erunt, si sæpius confiteantur,
& quotidie celebrent ad aram: ca-
veant autem, ne lucri potius, quàm de-
votionis Causâ accedant.

EXPOSITIO

Terna, eaque sanctissima, nobisque
utilissima, Confraternitas nostra,
Sacerdotibus bonæ voluntatis, com-
mendata desiderat puncta: scilicet, ut
crebrò per exhomologesin sacrum ani-
mum expiemus, quotidie sacrosanctum
Missæ sacrificium Deo omnipotenti ad
aram offeramus, ac denique ut ad ipsum
non lucelli terreni gratiâ, sed eximiâ pie-
tate ac devotione permoti accedamus.
Quanto autem Jure, & æquitate, id
à nobis requirat, abunde liquebit, si tan-
ti sacrificij necessitatem, dignitatem, uti-

lita-

litate[m]que penitus inspexerimus. Si enim in hoc divinissimo sacrificio corpus & sanguis Jesu Christi Domini ac redemptoris nostri, cum anima & divinitate sub speciebus panis & vini, verè ac realiter sumitur ac immolatur: quis non videt, quanta puritate, quanta aviditate, quanta devotione illud sit frequentandum! si sanguis & caro Christi nos pascit, cibatur & potatur, sustentat & confortat, Deo unit & copulat, secundum illud Joan. 6. § 1. *Caro mea verè est cibus & sanguis meus verè est potus, qui manducat meam carnem & bibit meum sanguinem, in me manet & ego in illo,* Quis non cernit, quantam puritate, quantam aviditate, quantam devotione cibus ille & potus sit sacerdotibus sumendus? Si hic sumitur cibus & manna Angelorum & panis cœlestis, è Cœlo delapsus, Joan. 6. *Hic est panis de Cœlo descendens, si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum.* Et Sap. 16. *Angelorum esca nutrit populum tuum, & paratum panem de Cœlo presticisti sine labore, omne delectamentum in se habens, & omnis saporis suavitatem.*

F

tatem.

tatem. An non meritò Angelica puritas, quotidiana manducatio, & perquam singularis devotio à nobis requiretur ne ab hoc cœlesti & nuptiali convivio, absque debitis, & ornatis vestibus animæ comparemur, & velut indigni expellamur, audientes illud Regis convivium hoc adornantis: *Amice quomodo hic intrasti non habens vestem nuptialem?* Matth. 22. Ne id nobis accidat, terna hæc puncta à Confraternitate desiderata, præsentis expositione dilucidabimus; nimirum 1. Ut crebrò per sacra exhomologeseos Sacramentum animæ fordes abluamus: 2. Ut quotidie ad aram faciamus & sanctissimum Missæ sacrificium Deo o. m. immolemus. 3. Ut id non lucri vilis spe; sed ex sincera pietate, devotione ac charitate frequentemus.

I. Primum ad quod Confraternitas nostra hortatur, est ut crebro peccata nostra expiemus. Doctor Gentium, de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento tractans, 1. Corinth. 11: 28. Monet sacram Synaxin adituros; ut se ante probent, id est conscientiæ latebras excutiant,

ant, contritione & confessione peccata eluant, & sic de pane Cœlesti edant: *Probet autem seipsum homo, & sic de pane illo edat.* Quam confessionis probationem, ex jure divino seu Christi institutione, ab Apostolo requiri atque intelligi docet Concilium Tridentinum sess. 13. can. 7. uti & S. Cyprianus serm. de lapsis & S. Leo epist. 91. Ut igitur Sacerdos, ad Agnum Dei immaculatum, omnisque puritatis fontem purior accedat: 1. probet se, & si quas reperiat, à maculis peccatorum lethalium se ante omnia emundet. Deinde ut exponit S. Chrysostomus & S. Ambrosius, peccata venialia, eorumque radices, serio proposito, pia ad Deum oratione, confessione & expiatione delet atque evellat. Hæc enim de causa Redemptor noster pedes Discipulorum, etiam Judæ proditoris, abluit; ut quantâ mentis munditiâ, ad purissima hæc mysteria accedendum sit, demonstraret. Cùm enim in medio Angelorum consistamus ad aram, & Angelorum Dominum ac Regem manibus tractemus, atque ore sumamus;

mamus; par est, nos quoque puritatem Angelicam pro viribus æmulari. *Quis enim fidelium*, ait S. Gregorius L. 4. Dial. 58. *Habere dubium possit in ipsa immolationis horâ, ad Sacerdotis vocem, cœlos aperiri, in illo Jesu Christi mysterio, Angelorum choros adesse, summis ima sociari, terrena cœlestibus jungi, unum quoque ex visibilibus atque invisibilibus fieri.* Unde mox cap. 59. subdit: *Sed necesse est, cum hac agimus nosmetipsos Deo in cordis contritione mactemus: quia qui Passionis Dominicæ mysteria celebramus, debemus imitari quæ agimus. Tunc enim verè pro nobis hostia erit Deo; cum nos ipsos hostiam fecerimus.*

Neque duntaxat per contritionis lacrymas & pœnitentiæ Sacramentum, quandoque aut rarò peccata expiare, nosque in hostiam pro peccato, Deo immolare oportet; sed sæpius, ut Canon insinuat. Quò majori puritate animæ niteamus. Quemadmodum enim homines, honestioris conditionis, mappas aliâque linteamina sæpius lavant, sæpius.

piusque domum purgandam curant ;
 ita Sacerdotes decet, non minorem ani-
 mæ suæ munditiei curam impendere. Et
 quemadmodum araneus, divitum cu-
 bicula crebrò purgari solita, devitat ;
 eò quòd telas suas mox scopis detergi
 cernat; ita & Diabolus, dum tentatio-
 nes suas frequenti exhomologesi dissi-
 pari notat, fugit eos homines, qui fre-
 quentiùs ad tribunal sacrum peccata ex-
 piaturi accedunt. In primis verò sequen-
 tes fructus, ex hujus Sacramenti fonte,
 tanquam rivuli promanantes, ad cre-
 bram exhomologesin nos valent per-
 movere.

I. Crebra exhomologesis antidotum
 est contra relapsum; ob gratiam, quam
 vocant, Sacramentalem, nos corrobo-
 rantem & perseverantem : quemadmo-
 dum enim, morbo depulso, remanent
 ejus reliquiæ, pravæque in membris dis-
 positiones, quæ nisi contrariis evacuen-
 tur medicamentis, ægritudinem nullo
 negotio revocant, vel instaurant: ita in
 nobis, post exhomologesin primam
 remanent vitiorum habitus, ex actibus

frequentatis geniti , qui nisi pœnitentiæ Sacramento , aliisque alexipharmacis curentur , facilè in delicta pristina relabimur. *Confessio* , inquit S. Isidorus L. 1. c. 12. *sanat* , *Confessio justificat* , *Confessio peccatis veniam donat* , *Omnis spes in Confessione consistit*. Quis igitur medio præservativo tam potenti non crebrò uti desideret ?

II. Alter rivulus est , quotidianarum noxarum ablutio. Sacramentum enim pœnitentiæ , secundum Zachariæ vaticinium c. 13. est fons limpidissimus , Ecclesiæ Christi promissus , ad diluendas quotidianas peccatorum maculas. *Fons patens habitantibus Jerusalem in ablu-tionem peccatoris*. Et licet plurimi , per Dei gratiam , à gravioribus noxis immunes degant ; à levioribus tamen , nec justis liberi existunt , *Septies enim cadet justus & resurget*. Proverb. c. 24. 16. Veluti Molitores in mola versantes , farina pulvisculos penitus devitare nequeunt ; ita & nos in mundi hujus molendino , degentes , noxarum levium pulveres omnino effugere non valemus.
ideó-

ideoque sæpius hi per pœnitentiæ scopos detergendi sunt.

3. Tertius rivulus est, inquietudinis & perplexitatis depulsio. Nam sicut coma, quæ rarò pectitur, usque adeò implicatur, ut haud absque dolore extricari valeat; ita & conscientia, quæ rarò per Confessionem pectitur, intricata remanet, nec absque labore, purgari, ordinari, ac tranquillari valet. *Qui abscondit scelera sua non dirigetur: qui autem confessus fuerit & reliquerit ea, misericordiam consequetur.* Prov. 28. 13.

4. Quartus rivulus est, augmentum gratiæ; quotiescunque enim Sacerdos per Sacramentum pœnitentiæ, animæ sordes abluit; novum ipsi gratias incrementum accedit: primò quidem *ex opere operato* ut scholæ loquuntur; Christus enim huic Sacramento, sicut & cæteris sui sanguinis pretiosi virtute & merito, quandam gratiæ portionem contulit, Sacramentum hoc participantibus communicandam. Deinde *ex opere operantis*, seu hominis sese præparantis, contritionem elicientis, sese hu-

miliantis, pectus tundentis, pœnitentiam injunctam implentis, aliósque fidei, spei, charitatis & religionis actus elicientis: ita ut majori ejus præparationi ac devotioni, gratia quoque major respondeat... Et hic est rivulus, seu potius *fons aqua salientis in vitam æternam*. Joan. 4.

5. Ut paucis multa complectar, & reliquos rivulos, sanè utilissimos & limpidissimos, combinem. Crebrior Confessio pœnas peccatorum sive ex integro, sive ex parte abolet. 6. Pravas inclinationes, habitúsque malos atterit, & altiores in anima radices agere non finit. 7. Tentationes Diaboli minuit, quoniam fraudes ejus sæpius detegit, ac vincit. 8. Conscientiæ pacem ac serenitatem parit, gaudium spirituale ac fiduciam adsciscit: nam *Secura mens quasi jure convivium*. 9. Securitatem quoque adfert dum mortis & judicii, inferni que metum ac horrorem imminuit. 10. Melius Sacerdotem, ad oblationem, sacrificium & communionem disponit. 11. Instrumentum animabus lu-

cran-

crandis aptius, purius, perfectius, Deo-
que conjunctius reddit, adeoque ad ma-
jus auxilium proximorum confert. 12.
Majorem in cœlo gloriam, gratiæ ma-
jori respondentem promeretur. O fru-
ctus nobiles! ô rivuli & fontes gratiarum
omnino præstantes!

Atque his rationibus viri sancti,
gratiæ, perfectionis & gloriæ æternæ
cupidissimi, fuere permoti, ut hoc Sa-
cramentum creberrimè frequentarent,
& plurimi quidem quotidie, alii binis
vicibus indies. Tu saltem, Sacerdos Al-
tissimi, si occasio detur, saltem binis in
hebdomade diebus animam tuam à
quotidiano delictorum pulvere emun-
da. Exactissimam enim puritatem, fan-
ctissima Corporis & Sanguinis Jesu my-
steria, jure sibi vendicant. Hinc S. Chry-
sostomus exclamat: *Quo non oportet pu-
riorem esse, tali fruente sacrificio? Quo
solari radio non splendidiorum manum,
carnem hanc dividendum? Os quod igne
spirituali repletur: linguam quæ tremen-
do nimis sanguine rubescit? Cogita, qualis
mensâ fruaris. Quod Angeli videntes*
F s horre-

horrescunt, neque propter emicantem splendorem liberè audent intueri, hoc uno pascimur, huic nos unimur, & facti sumus unum Christi corpus & una caro.

II. Alterum quod Canon suadet, est quotidiana sacrificii Missæ oblatio. Ad hanc hortatur Doctorum Aquila Augustinus, scribens in S. Matth. Evang. *Accipe quotidie, quod quotidie tibi profit. Sic vive, ut quotidie merearis accipere, qui non meretur quotidie accipere, non meretur post annum accipere.* Augustino adstipulatur S. Ambrosius de Sacramentis: *Si quotiescunque effunditur sanguis, in remissionem peccatorum funditur, debeo illud semper accipere, ut semper mihi peccata dimittantur, Qui semper pecco, semper debeo habere medicinam.* Accedat igitur quotidie quis medicina ac alimento quotidiano indiget.

Nec desunt sanctissimorum virorum exempla, quæ nos animent, atque excitent. De S. Andrea Apostolo, in horis legimus, eum quotidie Agnum Dei im-

ma-

maculatum immolasse: *Ego, inquit, Omnipotenti Deo immolo quotidie, non taurorum carnes, nec hircorum sanguinem, sed immaculatum agnum in Altari, cujus carnem, posteaquam omnis populus credentium manducaverit, Agnus qui sacrificatus est, integer perseverat & vivus...* Apostolos imitata est primitiva Christi Ecclesia, primitias Spiritus retinens, & à recenti, calenti que Jesu Sanguine æstuans; ideoque in doctrina Apostolorum, & communicatione fractionis panis, perseverans. Horum deinde vestigiis & exemplis institere prisci Patres sanctimoniâ vitæ illustres, & igne devotionis & fervoris bullientes. De S. Cassio Narniensi Episcopo refert S. Gregorius M. homil. 37. in Evang. Cui, mos erat quotidianas Deo hostias offerre, cumque ad horam sacrificii venisset, velut totus in lacrymas defluens, semetipsum cum magna cordis contritione mactabat... Unde à Domino audire meruit: *Age quod agis; operare, quod operaris; non cesseret pes tuus, non cesseret manus tua, Natali Apostolorum venies ad me,*

Et retribuam tibi mercedem tuam. Sanctè igitur decessit festivâ SS. Apostolorum Petri & Pauli luce, & evolavit in cœlum. Hæc S. Gregorius. Qui & ipse, sanctissimum Missæ sacrificium magnâ cordis compunctione & præparatione indies celebrabat. Similia de aliis Priscis sanctis legimus, & hodie dum in innumeris, quæ Ecclesiasticis, quæ religiosis Sacerdotibus cernimus. Quorum vestigia legamus, si favores, gratiasque insequentes tanquam Ligni vitæ duodecos fructus longè nobilissimos decerpere cupiamus.

1. Primus Sacrosanctæ victimæ Eucharisticæ, & communionis fructus est: *Directio & regimen anime*: dum enim Christus se nobis in sacra synaxi unit, in medio nostri, velut Rex in throno suo residens, regit nos, velut Magister in medio discipulorum stans docet: tanquam Dux militem instruit ac regit: id quod Vates Regius vaticinatus est Psal. 22. v. 1. *Dominus regit me.*

2. Alter fructus est, *abundantia & plenitudo gratiæ* quod rursus David præ-

prædixit l. c. v. 2. *Dominus regit me & nihil mihi deerit.* Quid enim deerit illi; cui præsens adest pelagus immensum omnium cœlestium donorum, & mare infinitum omnium charismatum divinorum, *plenum gratia & veritatis?*

3. Tertius fructus est, *anima refectio.* Nam hoc Sacramentum pascit, nutrit, sustentat, & reficit. Teste Davide l. c. v. 1. *In loco pascuæ, ibi me collocavit.* Bonus verè Pastor, qui in pinguibus & optimis pascuis nos collocat: *Bona pascua divina Sacramenta sunt,* ait S. Ambros. O qualia pascua: Corpus Christi; caro sanguis & anima Jesu, unà cum divinitate!

4. Quartus Fructus est, *Sitis levamen;* hoc enim epulum sacrum cupiditates inordinatas sedat, passionum tumultus refrænat, & concupiscentiæ ignem velut ros divinus refrigerat, vitiorum flammæ, velut ignem in fornace Babylonica compescit & temperat. Quod Propheta l. c. indicat: *Super aquam refectiois educavit me.* Et Isaias c. 12.

*Haurietis aquas in gaudio de fontibus
Salvatoris.*

5. Quintus Fructus est *animæ con-
versio*. Si anima mea sicut ovis, quæ pe-
riit, incidat in peccati & Diaboli fauces;
Dominus eripit, & ut inquit David: *Et
animam meam convertit*. l. c. v. 2. O
quoties clamavit: *Revertere, revertere,
ut intueamur te!* Cant. 6. nec cessavit
clamare, donec vocem exaudiens re-
verterem!

6. Sextus Fructus est *deductio in se-
mitas justitiæ & perfectionis*. Insinuat
id rursum Psalmographus l. c. v. 3. *De-
duxit me in semitam justitiæ*: semita
justitiæ est, via mandatorum Dei, via
consiliorum, via inspirationum, via vir-
tutis & omnigenæ perfectionis. O Do-
mine *deduc me in semita mandatorum,
deduc me in via tua!* Psal. 118. & 85.

7. Septimus Fructus est, *protectio*, ab
hostibus, tentationibus & periculis æ-
ternæ damnationis.. Christus enim Eü-
charisticus, protector noster est, nos ve-
lut columbas pavidas, sub umbra ala-
rum suarum protegens: *Nam etsi ambu-*
lave-

lavero, in medio umbrae mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es. 1. c.

ψ. 4.

8. Fructus est *Consolatio spiritualis*, spes singularis, & fiducia eximia. *Virga tua & baculus tuus ipsa me consolata sunt.* 1. c. ψ. 4. nimirum virga directionis, virga regni, & baculus boni Pastoris.

9. Fructus est *Fortitudo in adversis*, robur in tentationibus, magnanimitas in persecutionibus. *Parasti in conspectu meo mensam, adversus eos qui tribulant me.* ψ. 5. mensam scilicet Eucharisticam.

10. Fructus est *unctio gratiae*, misericordiae & laetitia. *Impinguasti in oleo caput meum.* ψ. 5.

11. Fructus est *Ebrietas spiritualis*. *Calix meus inebrians quam preclarus est!* ψ. 5. Cor hominis laetificans, moerorem depellens, excitans, animans, omniaque amara in dulcedinem convertens.

12. Fructus est *Deductio in caelum*. *Misericordia eius subsequetur me, omnibus diebus vitae meae, ut inhabilem in domo*

domo

domo Domini in longitudinem dierum.
 l. c. v. 6. Atque hi favores, hæ gratiæ,
 misericordiæ Domini ac charismata, nos
 prosequuntur, omnibus diebus vitæ no-
 stræ, quoties Jesu Carnæ & Sanguine
 pretioso saginamur: donec veniamus ad
 patriam cœlestem; ubi eum quem nunc
 velatum aspiciamus, revelatâ facie con-
 templabimur, cum summa exultatione,
 gaudio, quiete, satietate, in omnem æ-
 ternitatem secundum Christi promissum:
*Qui manducat hunc panem vivet
 in æternum.* Joan. c. 6.

Domini Confratres, quis tantos
 Eucharistiæ divinæ fructus, tamque va-
 rias benedictiones & gratias confide-
 rans; non indies libenter ad eam acce-
 dat, ut iisdem frui & repleti mereatur?
 O quàm suavis est Domine spiritus tuus!
 O quàm magna multitudo dulcedinis
 tuæ, quam abscondisti timentibus te!
 Psal. 30. *Verè dicere licet: Venerunt mihi
 hi omnia bona pariter cum ea.* Sap. 7. 11.

III. Tertium quod in Canone requirit à nobis Confraternitas nostra, est, ut
caveamus ne lucri potius causâ, quàm de-
 votio-

votionis gratiâ accedamus. Quanquam id satis constat ex antedictis: Si quis enim, non attentis, intentisque tam nobilibus gratiis, favoribus ac fructibus, jam enumeratis, vile & exile lucellum duntaxat spectaret, næis cæcus, stolidus & ingratus, Sacerdotisque nomine & functione indignus meritò reputaretur; qui nimirum instar pueri, pro bullis & crepundiis puerilibus equum venderet, aut pomum cum nummo aureo commutaret, aut instar Euclionis avari, vile vitrum margarito, lutum auro, terram, terrenaque cælo ac cœlestibus anteponeret. Nihilominus, veluti paulò antè Sacrosanctæ Eucharistiæ, ut Sacramentum est, fructus retulimus, ita nunc quoque de ejusdem, ut sacrificium est, laudibus & effectibus, pauca attexamus, ut quàm stolidi sint Sacerdotes, cœlesti neglecto, terrenum lucrum spectantes, clariùs perspiciamus.

Quid enim? Si sacrificium ipsum intuearis, est illud longè nobilissimum, omnibus Abelis & Noë, Abrahæ & Melchisedech sacrificiis, omnibus Legis Mo-
saicæ

saicæ victimis, hostiis & holocaustis infinite præstantius. Si rem oblatam aspicias, ea est unigenitus Dei Filius, Dominus Jesus Christus, Redemptor noster, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ & scientiæ Dei. Si ipsam sacrificandi actionem spectes, est functio eminentissima, sanctissima, divinissima, prodigiosissima, ipsis Angelicis, Seraphicis & Cherubicis Spiritibus denegata. Si finem respicias, est sacrificium *latrentium*, quo divinæ Majestati, debitum cultum exhibemus, ejusque potentiam, excellentiam, dominium, absolutumque imperium in omnes creaturas agnoscimus, profiteamur ac protestamur. Est sacrificium *Eucharisticum*, quo, pro infinitis & innumeris ejusdem beneficiis, grates referimus. Est *propitiatorium*, quod pro infinitis, maximis, horrendisque nostris & mundi universi sceleribus, in placationis hostiam offerimus. Est *pacificum* & impetratorium, quo infinitis & maximis nostris miseriis ac necessitatibus, opem atque medelam efflagitamus. Quis igitur Sacerdotum adeo vecors & stoli-

stolidus existat, ut tantis, tantique momenti finibus relictis, in obolos, nummósque paucos respiciat! Absit, absit hoc à Sacerdotibus *bona Voluntatis*, qui oculis Aquilinis itentidem, in solem divinum intendunt; non ut talpæ, oculos terræ infigunt.

Quotiescunque igitur nullum legale impedit obstaculum, ex sincera erga Majestatem divinam devotione, ejúsque gloriæ, proximorúmque salutis intentione, divinam hostiam offeramus; ne damna ingentia ex neglectu sacrificií manantia incurramus. Nam ut verissimè Doctor Seraphicus S. Bonaventura scribit, in præparat. ad Miss. c. i. *Cum Sacerdos est absque peccato mortali & in proposito bono, non habens legitimum impedimentum; & non ex reverentia, sed negligentia celebrare omittit: privat Trinitatem laude, & gloriâ; Angelos lætitiâ; peccatores veniâ, justos subsidio, & grato, in purgatorio existentes, refrigerio; Ecclesiam Christi spirituali beneficio, seipsum medicinâ & remedio, contra quotidiana peccata & infirmitates. Item privat*

vat

vat se omnibus provenientius ex sacra
 Communionē, quæ sunt peccatorum
 remissio, fomitis mitigatio, mentis illu-
 minatio, interior refectio, Christi &
 Corporis eius mystici incorporatio, vir-
 tutum roboratio, contra Diabolum ar-
 matio, fidei certitudo, spei elevatio, cha-
 ritatis excitatio, devotionis augmenta-
 tio, Angelorum convivatio. Ergo quan-
 tum potes, toto conatu, per exercitium
 boni operis, lacrymarum contritionem
 & devotionis flammam expelle à te om-
 nem teporem, & negligentiam. Hæc S.
 Doctor Seraphicus.

Quapropter, Reverendissimi, Adm.
 Reverendi Domini, conemur terna ad eò
 salutaria Confraternitatis monita am-
 babus ulnis amplecti & quidem i. ut
 crebrius, peccata nostra expiemus, se-
 cundum Apostoli edictum: *Probet an-
 tem se ipsum homo, & sic de pane illo edat
 & de calice bibat.* Probet se, examinet,
 discutiat, contritionem eliciat, & expiet,
 non modo graviora delicta, sed & levio-
 ra; quin & minimas labeculas & ut di-
 cam, pulvisculos, absterget; ut eò purior
 ad

ad omnis puritatis fontem & Agnum
Dei immaculatum accedat : præfertim
cùm ex hoc pœnitentiæ Sacramenti fon-
te, rivuli adeò salutiferi scaturiant, qua-
les sunt, à relapsu præservatio, noxa-
rum quotidianarum ablutio, inquietu-
dinis sedatio, gratiæ augmentatio, pœ-
narum debitarum relaxatio, habituum
pravorum expulsio, tentationum victo-
ria, horroris, mortis & judicii imminu-
tio, ad sacram synaxin dispositio, major
cum Deo conjunctio, ac demum gloriæ
cœlestis amplificatio. 2. Quotidie, quan-
tùm licet, Exemplo SS. Apostolorum
primitivæ Ecclesiæ, S. Gregorii, S. Cassii
Episcopi, aliorumque Veterum Sancto-
rum, & modernorum Sacerdotum fer-
ventiorum, ad aram faciamus; ut fructus
duodenos, ex hoc Sacrificio & Sacra-
mento, tanquam ligno vitæ protube-
rantes, referamus. Nimirum animæ di-
rectionem, gratiæ plenitudinem, mentis
refectionem, sitis levamen, cordis con-
versionem, justitiæ incrementum, con-
tra hostes protectionem, spirituales
consolationem, in adversis fortitudinem,
unctio-

unctionem gratiæ & lætitiæ, spiritûs e-
brietatem, ac denique felicem ad patriam
cœlestem, profectionem.

3. Ex quibus nullo negotio, con-
cludemus ac deducemus tertium: nimi-
rum nobis non terrenum lucellum; sed
cœleste & spirituale, sed grande & æter-
num, quærendum, & pro fine primario
spectandum esse: atque hoc sacrificium
divinum, ex intimâ devotione, sincerâ
intentione, ardenti charitate Deo omni-
potenti esse immolandum, tanquam sa-
crificium, omnibus antiquis victimis &
holocaustis infinitè præstantius: Tan-
quam sacrificium latreuticum, Eucha-
risticum, propitiatorium, & pacificum,
eminentissimum & perfectissimum, quo
Deum velut Monarcham supremum, ac
vitæ mortisque Dominum colimus &
honoramus: Angelos & Cœlites lætitiâ
afficimus; proximos sive viventes, sive
vitâ functos, ope & solatio recreamus,
ac denique nosmetipsos, omnium vir-
tutum, ac thesaurorum cœlestium abun-
dantia locupletamus: ac simul commi-
nationem Domini, olim in Lege veteri
iaten-

intentatam, & nobis quodammodo, si negligentibus existerimus, convenientem, evadimus & subterfugimus. Si quis mundus est [scilicet à peccato lethali] & in itinere non fuerit (scilicet aliter impeditus) & non fecerit phase; exterminabitur anima illa, de populo suo, quia sacrificium non obtulit Domino, in tempore suo. Numerorum c. 9. v. 13.

CANON VI.

Abstineant omnino ab Ebrietate, & à Conviviis, quoad fieri potest à Conviviis, imò & ab omni, quod redolere potest apud Laicos, maxime infirmos.

EXPOSITIO

Canon præsens Sacerdotes fœderi nostro innexos jubet 1. ab Ebrietate. 2. à Conviviis velut ejus causis. 3. à redolentibus, tanquam ejusdem effectibus, omnino abstinere; Quod ut facilius impetremus, ebrietatis fœditatem ac damna ob oculos ponemus, Pythagoram

ram